

תאוריית הכלי: שני הסולמות שעליהם מבוסס הכלי

מוכנות ארגונית לבינה מלאכותית (AI) ומיומנות אישית בה מתקדמות בנפרד, והכלי בוחן את שתיהן. סולם אחד מודד עד כמה הארגון מוכן להטמעה של בינה מלאכותית: האם השימוש בבינה מלאכותית מפוזר ומזדמן, או בנוי לתוך האופן שבו הארגון פועל, מרמה לרמה, מ"ברמת בחינה של בינה מלאכותית" ועד "ערוך לעתיד". השני מודד עד כמה את/ה מחזיק ביכולות לעבוד עם בינה מלאכותית: זיהוי איפה בינה מלאכותית כבר קיימת בעבודה שלך, שימוש בה ליצירה הכוללת גם ביקורת על עבודתה, ניהול הגבולות שמותר לה לגעת בהם, והחלטה איפה אין לה מקום בכלל.

קריאה של אחד בלבד מהשניים מחמיצה חצי מהתמונה. מי שיש לו מיומנות בארגון שלא בנה את המערכות לנצל אותה, נשאר תקוע: היכולת קיימת ואין לה לאן ללכת. ארגון שהשקיע בבינה מלאכותית בלי להשקיע באנשים בו, מחזיק ביכולת שהוא עדיין לא יכול לנצל. שני המצבים נפוצים, ומבפנים הם מרגישים שונים לגמרי, גם אם הכלי קורא לשניהם אותו סוג של פער.

התוצאה שלך מצביעה על המיקום הכללי שלך ושל הארגון במוכנות להטמעת הבינה המלאכותית. זו תמונת מצב של איפה הדברים עומדים היום.

מה בכלל מזיז פער

פער אינו קבוע, וצמצומו דורש תזוזה של שני הצדדים במידה מסוימת. מי שיש לו מיומנות אבל תקוע בארגון ברמה נמוכה יכול להיות הסיבה שהארגון מתחיל לזוז, אם הגישה שלו נכונה, למשל מי שדוחף לשימוש אחד שבאמת יעזור, במקום לחכות לאישור. ספקנות, או היעדר גיבוי מלמעלה, והמיומנות הזו נשארת תקועה בלי ניצול.

הכלי מבחין בין שני דברים שקל לערבב: איפה את/ה באמת עומד/ת, ואיך את/ה מרגיש/ה לגבי הכניסה של בינה מלאכותית לעבודה. הראשון אומר איפה את/ה נמצא/ת. השני אומר לאיזה כיוון את/ה מאמינ/ה שהיא תזיז את המערכת.

המסגרת התיאורטית נבנתה כחלק מהעבודה בפרק העוסק במוכנות ומיומנויות בנייר העבודה של SHARE 2.0 של הנציבות האירופית, בתחום הספורט, שנמצא כרגע בהכנה לפרסום. היא מבוססת על מסגרת אוריינות הבינה המלאכותית של ה-OECD והנציבות האירופית, ועל עבודת הבשלות הארגונית של קרנגי מלון, ומותאמת כאן לספורט, לחינוך ולעמותות כאחד. אינה פרסום רשמי של SHARE 2.0.